

kom ikke; thi den kunde ikke. Hvis Redningsbaaden havde vendt det mindste af Siden til den Nat, er jeg sikker paa, at de 10—12 Mand havde ligget ved Siden af de andre under Baaden. Havde de haft Motor og Vandballast, kunde de vel ikke have lagt hele Siden til, men de kunde i alt Fald have manøvreret saaledes, at de i Løbet af 5 Minutter havde været paa Siden af det kængrede Fartøj. Baaden drev ind i Havstokken, og der vadede Fiskerne saa ud og reddede de tre, der var tilbage; de to druknede. Da vi i Fjor ved den daværende Marineministers Villie fik Tilbud om at overtage denne Prøveredningsbaad, forhandlede vi Sagen i et Møde, og der var da enkelte af Redningsmandskabet, som ikke rigtig var tilfredse med det. Da rejste en gammel Mand sig; det var den ene af de to Fiskere, der blev reddet i 1885, efter at Redningsbaaden var kængret med ham. Det var den samme Mand, der den 22. September 1902 drev om paa Havet en halv Time og ventede paa Redningsbaaden. Han rejste sig op, og medens hans Stemme dirrede, sagde han til disse Mænd: Hvor kan I faa jer til at sige noget mod denne Baad? I ved jo, hvor hjælpeløse I er med jer egen. Saa tav de.

Naar jeg forleden Dag fremdrog Sagen her i Salen og har gjort det igen i Aften, vil jeg gerne til Slutning udtale, at jeg ønsker ikke at blive opfattet hverken af den højtærede Minister eller af det høje Ting, som om jeg stod her og overdrev Sagen og fremstillede den fra de grelleste Sider, jeg kendte. Det, jeg har fortalt, er nøgternt, lige til, noget, der er passeret. Jeg har staaet derude og hørt Nødråbene; jeg har færdedes i de Hjem, hvor Forsørgeren savnedes; jeg har staaet derude, kan jeg sige, til Tider i en Spænding, saa mine Knæ har rystet under mig af Angst for det, der vilde ske, fordi jeg har set, at hvis en Baad nu kængrede, kunde de ikke frelses, skønt Redningsbaaden laa lige udenfor; den kunde ikke frelse dem, hvor gerne den end vilde, med det Materiel, den har. Det er det, der har tvunget mig til at tale. Jeg har gjort det saa godt, jeg har kunnet. Hvor meget det virker, ved jeg ikke; men eet synes jeg, jeg maa have opnaaet: jeg er fri for Ansvar; det er lagt paa de rette Steder.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem (Munk-Poulsen) vil sikkert være paa det rene med, at vi vilde komme alt for vidt, hvis vi her i Aften skulde

føre en Diskussion om Enkelthederne i det ærede Medlems Foredrag. Det ærede Medlem var lidt ked af, at jeg skulde have svækket Virkningen af hans Udtalelser forleden Dag. Maa jeg derom sige, at jeg skal være fuldkommen rede til at samarbejde med det ærede Medlem og andre, som har Indsigt paa dette Omraade, for at fuldkommengøre vort Redningsvæsen. Intet er fuldkomment i denne Verden og sikkert heller ikke det danske Redningsvæsen, men jeg tror, at det noget vil fremme Arbejdet, hvis det ærede Medlem ikke giver efter for Tilbøjeligheden til at sætte Sagen paa Spidsen, en Tilbøjelighed, som jeg synes, han har noget af. Det ærede Medlem har i Dag fremført en hel Række Eksempler paa Fejl, der skal være begaaede; det er muligt, at nogle af disse Eksempler er berettigede, det er ogsaa muligt, at de alle er berettigede, men jeg tror, at ved en hvilken som helst Institution, der har bestaaet i en lang Aarrække, vil man uden Vanskelighed kunne fremføre en saadan Række af Eksempler, og jeg tror ikke, det er rigtigt derigennem at søge at frembringe det Indtryk, at det er Elendighed alt sammen, saaledes som det forekommer mig, at det ærede Medlems Fremstilling til syvende og sidst løb ud i. Jeg kan ikke se rettere, end at hvis man har det Indtryk af det danske Redningsvæsen, strider det ikke blot mod den Opfattelse, der hidtil har været raadende her i Danmark, og som vel ikke har været grebet helt ud af Luften, men ogsaa mod de Kendsgerninger, som viser sig i dette Redningsvæsens Resultater. Hvis det ærede Medlem sammenligner Tallene paa dem, der er frelst af det danske Redningsvæsen igennem en Aarrække, vil han se, hvor stort dette Tal er i Sammenligning med dem, der frelses i andre og større Lande med et meget mere omfattende Redningsvæsen end det danske. Det ærede Medlem vil ikke blot se, at det Tal af 9,000 Menneskeliv, som er frelst gennem vort Redningsvæsen, er meget stort i Forhold til det Tal, der er frelst i England og Tyskland, men det ærede Medlem vil ogsaa se, at naar vi sammenligner Resultaterne i England og Danmark fra de senere Aar, har vi 170 eller 180 Menneskeliv frelst om Aaret herhjemme gennem vort Redningsvæsen, medens det engelske Redningsvæsen aarlig redder omkring 350 Menneskeliv, men det engelske Redningsvæsen raader over 5—6 Gange saa mange Stationer, som det danske Redningsvæsen raader over. Dertil kan jeg